



László  
nagyváradai megyéspüspök körlevele

III. / 2011

**Nr. 693/2011.**  
**HÚSVÉTI ÜZENET**

Nagyhéten és a húsvéti napokban az átlagosnál is több zarándok indul útra a világ minden sarkából, hogy felkeresse Jeruzsálem szent helyeit és itt ünnepelje meg Krisztus feltámadásának nagy örömét. Megváltásunk eseményeinek fő színtere ilyenkor mintha jobban vonzaná az embereket, akik hitükkel Jézushoz társulnak az Olajfák hegyén, Vele hordozzák a keresztet a Keresztúton és elkísérik Őt egészen a Golgotáig, ahol mély átéléssel gondolnak a keresztfeszítés fájdalmaira és a beteljesülés pillanatára Jézus halálában a kereszten. A lelki élmények útján járó zarándok nem áll meg itt, hanem tovább halad és a keresztfeszítés helyének közelében megtalálja a sírt „*melybe még senkit sem temettek. Mivel a sír közel volt, a zsidók készületi napja miatt oda temették Jézust.*” (Jn 19, 42).

A húsvétvasárnap ünnepi evangéliumának középpontjában ez a sír áll. Ehhez kötődik az apostolok és a szent asszonyok fájdalma és szomorúsága. „*A hét első napján kora hajnalban kimentek a sírhoz és magukkal vitték az előkészített illatszereket is,*” (Lk 24, 1). A sír, minden sír itt a földön a halálnak valóságára utal. A múlandóságnak a jele, remények szertefoszlásának a helye, ahonnan könny és gyász fakad. Így tapasztaljuk meg sokszor az életben, amikor hozzánk közelálló emberek sírjánál állunk és elvesztésükön szomorkodunk. Átérezzük tehetetlenségünket és azt is, hogy mennyire kiszolgáltatottak vagyunk a halálnak, a megsemmisülésnek és az elmúlásnak. A sír elzárja tőlünk nem csak szeretteinket, hanem velük együtt reményeinket és jövőre vonatkozó elképzeléseinket is, keresztülhúzza terveinket és elhomályosítja bennünk az élet örömét. Földi gondjaink sorában a legnagyobbak közé tartozik a sír: mások sírja amelyet megtapasztalunk, felkeresünk és kegyelettel ápolunk, valamint saját sírunk is amelyhez minden megélt perccel és pillanattal elkerülhetetlenül közeledünk. Az életnek velejárója a halál és minden sír erről tanúskodik, akár tudomásul vesszük ezt a valóságot, akár nem.

A sír, amelyről húsvét ünnepe szól, mégsem a szomorúságnak a helye. Meglepetésükben felfedezik ezt a a sírhoz érkező asszonyok is és a tanítványok, akik nem a sír nyugalmaival szembesülnek, hanem Jézus sírjánál az élet jeleit találják meg. Az asszonyok „*a követ a sírtól elhengerítve találták. Amikor beléptek, nem találták az Úr Jézus testét*”(Lk 24, 2). A tanítványok közül pedig elsőként „*Simon Péter bement a sírba, és ő is látta az otthagyt gyolcsot, meg a kendőt, mellyel fejét takarták be*”(Jn 20, 6). A sír, amely eddig kiábrándulásukat és reménytelenségüket igazolta, jelentőségében egészen átalakult és megváltozott, mert most már nem a halál végzetes hatalmáról tanúskodik, hanem az új élet erejéről és a jövőt meghirdető új reményről. Ennek hírnökeit találják meg az asszonyok a sír üregében, ahol „*ragyogó öltözetben két férfi állt mellettük*”(Jn 24, 4), hogy feltárják előttük és az egész világ előtt a nyitott sír titkát: „*Mit keresitek az élő a holtak közt? Nincs itt, föltámadt!*”(Lk 24, 6).

A jeruzsálemi sír Jézus földi életének utolsó állomása, a világ leglátogatottabb helyévé lett nem azért mert ide helyezték nyugalomra Jézus holttestét, hanem mert innen származik a húsvéti örömhír: „*Krisztus feltámadt a halálból, többé nem hal meg, a halál nem lesz többé úrrá rajta!*”(Róm 6,9). A jeruzsálemi sírnál lett nyilvánvaló, hogy az élet mindenkorra legyőzte a halált, mert Krisztus kilépett a holtak országából és megnyitotta az új életnek kapuját minden teremtménynek. Innen származik az új remény és a bizalom, mert Jézus üres sírjánál új távlatok előtt találja magát a kereső ember. A célbaérés megtapasztalása új indulás pillanatává változik, mert a sír sötétje feloldódik a ragyogó fényben, amely Krisztus feltámadásában az életről beszél és az Isten által akart jövőre vezet. A jeruzsálemi sír gyűjtőpontja lett az emberi szenvedésnek, a nyomorúságnak és a kudarcoknak. Feloldója a reménytelenségnek és a félelemnek, előkészítője Isten új teremtményének, aki Krisztusban új életre támad. Ha ilyenkor, húsvét táján megváltásunk nagy tetteiről szoktunk beszélni, akkor Jézus sírjára figyelve a megváltás helyére is összpontosítanunk kell, mert innen, a kereszttől közeléből, a jeruzsálemi sírből fakad szabadulásunk. Mindazt amit földi életünkben végzetesnek tartunk, Isten az Ő megváltó akaratában felhasználta a mi javunkra, hogy feltárja előttünk: van remény a reménytelenség ellenére, van igazság az igazságtalanság ellenére, van jövő a kilátástalanság ellenére!

Húsvétot ünnepelünk! A megnyílt síroknak és az elhengerített köveknek az ünnepét. Mert ilyenkor az életet elnyomó és megnehezítő terhek feloldódnak, a gyolcsok lehulnak és a halál mozdulatlanságából az élet elevenségére mutatnak. Húsvétot ünnepelünk! Jézus feltámadásának a napját, amikor szembeszegült érettünk a halállal és mindazzal ami az életet veszélybe sodorja, fojtogatja és lehetetlenné, akár elviselhetetlenné teszi. Húsvétot ünnepelünk! Átvonulásunknak nagy napját, bűneink és gonoszságaink rabságának kötelékéből a lelket megújító szabadsághoz való visszatérést! Húsvétot ünnepelünk! Keresésünknek izgalmait és a megtalálás nagy örömét. A hitnek a csodálatos élményét, amely előttünk is feltárja az élő és az életre hívó Krisztust.

Kedves ünneplő testvérek!

A nyitott sír titka magában hordozza az élet üzenetét. Az emberiségnek kimondott üzenet megszólítja ma is a népeket a földkerekség minden kontinensén. Megkeresi a szenvedőket és a békétlenségben, a háborúban élőket. Szól a természeti csapások áldozataihoz és az üldözöttekhez. Eljut a szegényekhez és a gazdagokhoz, a kiszolgáltatottakhoz és hatalmasokhoz. Megszólítja a családokat és a magányosokat, mindazokat akik életüknek értelmét keresik. És elérkezik hozzánk is, mert válaszokat és utakat kereső emberek vagyunk. Az élet üzenete átöleli az egész világot és az élet cselekedeteire hív bennünket. Halljuk meg ezt az üzenetet és engedjük ennek a hívásnak! Ne ragadjunk meg a magunk által készített síroknál, amelyek veszélybe sodorhatják jövőnket. Inkább a megnyílt sír fényességében járjunk Prohászka Ottokár (1858-1927) püspök szavait követve: *„Ó szent sír, hallhatatlan életet lehelsz; biztos öntudatot reményeinkbe... Mert Jézus test szerinti föltámadása megmozgatta a világot és elhozta a tavaszt. Csak egy renaissance van: az a tavasz, amelyben Krisztus győzelmi pálmája leng! Fogjuk meg ezt a pálmát ... Vigyázzunk, hogy el ne hervadjon hideg kézben, száraz szívben, sötét környezetben; el ne hervadjon kételytől, közönytől, világiasságtól! Gyerünk, «palmae in manibus!»”* (Prohászka, *A feltámadott nyomaiban – elmélkedések*).

Kívánom kedves paptestvéreimnek, a szerzeteseknek és szerzetesnőknek, minden kedves munkatársnak a központban és a plébániákon, valamint kedves híveimnek, hogy húsvét öröme töltsen el életüket, tegye azt teljessé és kegyelmekben gazdaggá. Legyen sok erőnek a forrása és vezessen el a hitben való gazdagodásra mindenkit, aki befogadja húsvét üzenetét:

*„Valóban feltámadt az Úr, alleluja!  
Övé a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké!” Amen.*

Főpásztori áldással.

Kelt Nagyváradon, Püspöki Székhelyünkön 2011. Húsvétján

† László s.k.  
megyéspüspök

*(Szeretettel kérem Paptestvéreimet, hogy Húsvét első vagy második napjának szentmiséin olvassák fel húsvéti üzenetemet)*

**Nr. 694/2011.**  
**SZENT LÁSZLÓ ELŐADÁS**

Szent László királyunk ünnepére készülve 2011. május 6-án 17.00 órakor a püspöki palota dísztermében előadást tart Horváth Zoltán György magyarországi kutató *Szent László király ábrázolásai Itáliában* címmel. Minden érdeklődőt szeretettel várunk.

\* \* \*

**Nr. 695/2011.**  
**HELYEZÉSEK AZ EGYHÁZMEGYÉBEN**

Folyó év április 1-től a következő személyi változások léptek érvénybe egyházmegyénkben:

- Ft. TYEPÁK László eddigi tasnádszántói plébános az éradonyi plébániára kapott plébánosi kinevezést;
- Ft. SZÉKELY Antal eddigi szalárdi plébániai kormányzó a nagyvárad-olaszi plébániára kapott segédlelkészi kinevezést;
- A tasnádszántói plébániát ideiglenesen a tasnádi plébánia lelkipásztorai látják el.

Paptestvéreim munkájukra Isten áldását kérem és imáimmal kísérem őket!

Nagyvárad, 2011. április 15-én.

† László s.k.  
megyéspüspök